

Ey İslâm Âlimleri! Bu vebâl yeter size;
Siz uykuya daldınız, **şeytana kaldı vize..**

Günümüzde meskenler, canlı cesetle dolmuş;
Bu dikey mezarlığın, adı **“apartman”** olmuş..

Uzaklaş! Kibirden, kinden, hasetten;
Yoksa farkın kalmaz, **canlı cesetten..**

Mala, mülke, evlâda, etme **bu kadar** meyil;
Düşün ki; bu dünyada, **sen bile senin değil..**

ALLAH İÇİN DÜŞÜN.. ALLAH İÇİN KOŞ;
VALLAHİ, BİLLAHİ, GERİSİ BOMBOŞ..

Kim, **Kur’ân merceğini**, kalp gözüne takarsa;
Allah’ı görecektir.. Her nereye bakarsa..

Bir insan aşmadıkça, bencilliğin bendini;
“Ben insanım” diyerek, **aldatmasın kendini.**

Ey Müslüman! Mü’min mi, yoksa münâfık mısın?
“**Ve iyyâke nestâin**” sözüne sadık mısın?

Ya Allah’a baş eğ, hiç kimseye eğmezsin;
Ya herkese baş eğ, **hiçbir şeye değmezsin.**

EY İNSANLIK NERDESİN? NEDEN ÇIKMIYOR SESİN?

Edep, hayâ, haysiyet, kaldırılmış müzeye,
Vicdanlar indirilmiş.. En alçak bir düzeye,
Siyonist piyonları, yayılıyor yüzeye;

Ey insanlık! Nerdesin? Neden çıkmıyor sesin?
Arş’ı titreten çığlık.. Sana daha ne desin?

Yavrusunun nâşında, selâm duran anneler,
Zulüm kazanlarında, köpüren efsâneler,
En vahşi hayvanları, utandıran sahneler;

Ey insanlık! Nerdesin? Neden çıkmıyor sesin?
Arş’ı titreten çığlık.. Sana daha ne desin?

Bitmez bu kan, bu hüsrân, görünüyor açıkça;
Dünya müslümanları, **müslüman olmadıkça.**

Cengiz NUMANOĞLU

BUNU SİZ DE DENEYİN

İnsan gördüm, Kârunların soyundan;
Derya olsa, damla vermez suyundan.
Serden geçer.. Vazgeçemez huyundan.

Sakin, “Bizde cimrilik yok” demeyin;
Belki vardır.. Vermeyi bir deneyin.

İnsan gördüm, kutsallara saldıran,
Edep, hayâ perdesini kaldıran.
Her lokması, bala batmış baldıran.

“Bizde haram lokma yoktur” demeyin;
Zekâtlarda kaçak var mı?.. Deneyin.

İnsan gördüm, konuştukça batmada;
Tevâzu tahtında, kibir satmada.
Gece gündüz, cübbesiyle yatmada.

“Bizde böyle münâfık yok” demeyin;
Kalp gözüyle bakmayı bir deneyin.

İnsan gördüm, sözde mürşit peşinde;
Cennet arar.. Meczupların leşinde.
Oysa ki yanıyor, şirk ateşinde.

“Bizde böyle müşrik yoktur” demeyin;
Belki çoktur.. Görmeyi bir deneyin.

İnsan gördüm, din maskesi yüzünde;
Kol geziyor.. Binbir fitne özünde.
Vatan, millet, sıfırlanmış gözünde.

“Hâinleri anlamak zor” demeyin;
Ben anladım.. Bunu siz de deneyin.

İnsan gördüm, her adımı dengeli;
Hiçbir şeytan, takamamış çengeli.
Yetimlerle geçmiş nice engeli.

“Kirli saçlar okşanır mı?” demeyin;
Ben okşadım.. Bunu siz de deneyin.

Birgün, yolda karıncaya rastladım;
Dikkat ettim.. Üzerine basmadım.
Bana selam verdi, ben de susmadım.

“Hayvanlarla konuşulmaz” demeyin;
Ben konuştum.. Bunu siz de deneyin.

Aldatmasın, karıncanın cüssesi;
Çok büyüktür, ibretlerde hissesi.
Yeter ki açılsın, gaflet perdesi.

Sakin, “Bizde gaflet yoktur” demeyin;
Belki vardır.. Uyanmayı deneyin.

“Uyanıklar, uyanır mı?” demeyin;
Ben uyanıdım. **BUNU SİZ DE DENEYİN.**

Cengiz Numanoglu

CENGİZ NUMANOĞLU: 1941 yılında Antalya'nın Serik ilçesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Akseki, liseyi Bursa Işıklar Askeri Lisesi'nde tamamladı. 1962 yılında Kara Harp Okulu'nu bitirerek ordu saflarına katıldı. 1982 yılında, kendi isteğiyle Kıdemli Binbaşı rütbesinden emekliye ayrıldı. Yazarın bütün şiirleri “ŞUUR” isimli kitapta (454 sayfa) toplanmıştır.

f/CengizNumanogluSiirleri t/CengizNumanoglu c/cengiz_numanoglu
www.cengiz-numanoglu.com
İletişim Tel.: 0532 480 90 44